

A venganza de Manolete

Érase unha vez no colexio C.E.I.P. Centieiras un esqueleto moi simpático chamado Manolete. Un día o conserxe Colás tivo que tirar a Manolete.

Unhas semanas despois, dous días antes de Samaín, Colás foi cortar a herba do parque e... Atopou a Manolete sentado no tobogán! Entón Colás dixo: «Que fai Manolete aquí?» De súpeto Manolete comezou a xirar a cabeza lentamente e dixo: «Vengareime do que me fixechedes!», entón Colás do asustado que estaba saíu correndo cara o seu coche.

Ao día seguinte Colás non apareceu, o que puxo tanto aos profesores coma os alumnos un pouco preocupados.

Ata despois do recreo ninguén notou nada raro, pero eso cambiou na hora de lectura...

Os nenos e nenas de 6ºA e a súa profesora Bibi tiñan que facer unhas tarefas na antiga aula de inglés onde só había mesas e cadeiras ou eso pensaban eles...

porque cantou...
sentado nunha cadeira. Entón todas as nenas dixeron
a coro: «Manolete!» Entón Vera dixo: «Que fai Manolete
aquí? pensei que Colás o tirara...»

De súpeto unha voz misteriosa interrompiu a Vera:
«Si, ó Conserxe Colás tiroume a basura... e grazas
a el oides pagar todos os deste colexio»

Entón Alicia dixo: «O que está falando é Manolete!»

De súpeto o silencio dos pasillos desapareceu e
todos os nenos e nenas de 6ºA puxéronse a
gritar e a correr.

Durante a noite ningún neno de 6ºA puido
dormir.

Ao día seguinte o día de Samain Bruno
dixo: «Hai que machacar a Manolete nunha pelea.»

-Non!- Dixo Carolina: «No colexio nos ensinan a que
as cousas se solucionan falando!»

Entón decidiron ir falar con el. E... chegaron
a un acordo: Se deixaban a Manolete no seu
sitio el prometía non volver molestar a ningún.

FIN